

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/9/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012200488
Dátum vydania rozhodnutia:	17.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ida Hanzelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1012200488.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Borsodi Transit Foglalkoztatási Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság so sídlom 3600 Ózd, Jászi.O.u.3, IČO: Cg.05-09-017581, Maďarská republika, právne zastúpeného advokátom: JUDr. Ladislav Csákó, so sídlom v Rožňave, Hviezdoslavova č.4, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej číslo 13635-2/2012-BA z 30. januára 2012, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 21. novembra 2012, č. k.15S/48/2012-42, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 21. novembra 2012, č. k. 15S/48/2012-42, v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania, p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 21. novembra 2011, č. k. 15S/48/2012-42, zrušil rozhodnutie žalovanej číslo 13635-2/2012-BA z 30. januára 2012 a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Súčasne žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 485,28 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca napadol rozsudok krajského súdu včas podaným odvolaním v časti, týkajúcej sa výroku o náhrade trov konania. Namietol, že krajský súd mu nepriznal právo na náhradu trov za jeden úkon právnej služby - stanovisko z 5. októbra 2012 k rozsiahlemu vyjadreniu žalovanej, čo súd odôvodnil tým, že tento úkon nebol vykonaný na výzvu súdu a že sa k nej mohol vyjadriť na pojednávaní. Žalobca poukázal na to, že právom účastníka je vyjadriť sa kedykoľvek a akoukoľvek formou aj bez výzvy súdu, pričom vzhľadom na rozsiahlosť vyjadrenia žalovanej považoval za riskantné a voči súdu aj za nekorektné vyjadrovať sa k nemu na pojednávaní a preto uprednostnil písomné vyjadrenie. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu v napadnutej časti zmenil tak, že žalobcovi prizná náhradu aj za podanie stanoviska zo dňa 5. októbra 2012 v sume 161,76 eur a aby žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v rovnakej výške 161,76 eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal rozsudok krajského súdu v napadnutej časti bez pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 OSP a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Krajský súd žalobcovi priznal právo na náhradu trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby, účasť na pojednávaní dňa 21. novembra 2012) 3 x režijný paušál a 20 % DPH spolu v sume 485,28 eur. Úkon právnej pomoci - stanovisko žalobcu k vyjadreniu žalovanej k žalobe súd neuznal ako účelne vynaložený a rovnako nepriznal ani náhradu za stratu času - za úkon cesta na pojednávanie dňa 21.11.2012 a späť, pretože túto náhradu už súd priznal v konaní tých istých účastníkov vedenom pod sp. zn. 15S/40/2012.

Predmetom konania podľa druhej hlavy piatej časti OSP bolo preskúmanie právoplatného rozhodnutia žalovanej o vzniku povinného nemocenského poistenia, povinného dôchodkového poistenia a povinného poistenia v nezamestnanosti p. Stiptu Károlyho dňom 10. júla 2008.

Žalobca bol v konaní pred krajským súdom plne úspešný.

Podľa § 250k ods.1 OSP, ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Ak bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené z dôvodu podľa § 250j ods. 3 OSP, súd žalobcovi prizná úplnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Plný úspech v konaní neznamená, že žalobca má právo na náhradu akýchkoľvek trov konania. V zmysle § 142 ods.1 v spojení s § 246c OSP mu možno priznať iba náhradu tých trov, ktoré boli potrebné na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalobca v žalobe v súlade s § 249 ods. 2 OSP uviedol dôvody, pre ktoré považoval rozhodnutie žalovanej za nezákonné. Stanovisko z 5. októbra 2012 je obsahovo totožné so žalobnými dôvodmi, preto aj odvolací súd dospel k záveru, že vznik trov spojených s jeho podaním nemožno považovať za trovy potrebné na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Rozsudok krajského súdu v časti výroku o náhrade trov konania preto ako vecne správny potvrdil (§ 219 OSP).

Vzhľadom na to, že žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, odvolací súd mu právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (§ 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.